



ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΕΠΙΘΥΜΩΣ ΒΕΛΑΥΩΩΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΚΕ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, 1892. ΔΗΜΟ. 289

Συνδρ. έτης. εν Ελλάδι. Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην των τακτικῶν  
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς  
τῶν Παιδῶν ἄνευ προκληρωμῆς.

Ἐξωτερικῆ φρ. 2.

Ἐν ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 26.

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡ. ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Ἐτη ἐπέρασαν πολλὰ, εἰκοσιπέντε ἔτη  
Ἄφ' ἑσού ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν ἡ μικρὰ  
Κὶ αὐτὴ παιδίον εὐγενές πλην νήπιον εἰσέτι  
Τὸ σπείδιόν της ἤρχισε χαρίεσσα, παιδρά.

Καλὴ, ἀπλὴ καὶ ἄδολος μὲ μειδιῶντα χεῖρη  
Σκοπούσα τὴν διάπλασιν καὶ μόρφωσιν τοῦ νοῦ,  
Τοὺς πάντας ἐπλησίαζε, πρὸς ἄλλους ἦτο φίλη,  
Κ' ἔτρεχε, ἔτρεχε παντοῦ μὲ πτέρυγας πτηνοῦ.

Εἰς τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ εἰσῆρχετο γλυκεῖα,  
Κ' εἰς τοῦ πλουσίου ἔβαινε τὸ μέγαρον γοργή.  
Οὐδέν' ἀπέφριξε ποτὲ' ἀκούρατος, ταχεῖα  
Ἐδείκνυε πρὸς ἅπαντας ἀδελφικὴ στοργή.

Ἀκόμη ἐπεσεκέτετο τὴν δούλην μας πατρίδα  
Κ' οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἔδωκαν ἐκείσε ἰλαράν,  
Στ' ἀκηλιτισμένα στήθη των νὰ φέρη τὴν ἔλπιδα,  
Στὴν τελλιμμένην των ψυχῆν νὰ φέρη τὴν χαράν.

Παντοῦ ὅπου ἠσθάνετο πῶς Ἕλληνας καρθία  
Ἐπαλλε καὶ ὑπέφερε, εὐρίσκειτο κ' αὐτή.  
Πλησίαζε τοὺς γέροντας, τοὺς ἄνδρας, τὰ παιδιά  
Κ' εἰς ἄλλους ἦν εὐχάριστος, εἰς ἄλλους προσιτή.

Μὲ νάματα τῆς ἀρετῆς ἐπότιζε καθένα.  
Ἦτο εἰς ἄκρον ἠθικῆ, φιλόφρων, ταπεινή.  
Μόνον εἰς ἓν ἀπέβλεπε, σκοπὸν της εἶχεν ἓνα,  
Τὸ πῶς νὰ γίν' ὠφέλιμος, εὐπρόσβιτος, τερνή.

Κ' ἡ μάγος τὸ κατώρθωνε. Τὰ διηγήματά της,  
Δι' ἠφρόνιμοι της συμβουλαί, οἱ λόγοι οἱ σεμνοί,  
Τὰ εὐγενῆ καὶ κόσμια αὐτὰ αἰσθηματά της  
Νὰ γίνη ἀπαραίτητος ἕκαστον καὶ κοινῆ.

Ἄλλὰ παρῆλθον ἔκτοτε εἰκοσιπέντε ἔτη  
Κ' ἠυξήθη ἡ Ἐφημερίς ἐκείνη ἡ μικρὰ

Ἦδη νεῶνις ἔγεινε μεγάλη, πλην εἰσέτι  
Εἶνε γλυκεῖα, εὐγενῆς, εὐπρόσβιτος, παιδρά.

Ναί, ἐμεγάλωσε πολὺ, πλην μένει ἡ ἴδια  
Φιλόστοργος διδάσκαλος καὶ φίλη τρυφερά.  
Ὅλους ἐν γενεῖ ἀγαπᾷ, ἰδίως τὰ παιδιά  
Καὶ εἶνε εὐτυχία της ἡ παιδικὴ χαρά.

Ἄν εἶνε πλέον νήπιον, ἤδη σοβαρωτέρα,  
Τὸ ἔργον της τὸ προσφιλέεσθαι δὲ εξακολουθεῖ,  
Νὰ γίν' εἰς ἄλλους χρήσιμος καὶ ὠφελιμωτέρα.  
Νὰ γίνη μᾶλλον ἀρεστὴ ἔς ἄλλους δὲ προσκαθῆ.

Αἰσθανομένη μέγιστον αὐτῆς ἰνδιαφέρον  
Νὰ γίνη φίλη γενικῆ καὶ σύντροφος κοινῆ,  
Ἄν ἀποβλέπει οὐδαμῶς ἔς τὸ ἴδιον συμφέρον  
Ὅθεν κ' ἡ συνδρομὴ αὐτῆς ὄλων μηδαμινή.

Πίστις, ἀγάπη καὶ ἐλπίς εἶνε τὸ ἐμβληματὶς της  
Καὶ πάντοτε τῆς ἀρετῆς δεκνύει τὴν ὁδόν.  
Τὸν βίον τοῦ Κυρίου μας ἔχει παράδειγματὶς της,  
Τὸ θεῖον δ' Εὐαγγέλιον ὡς μόνον ὁδηγόν.

Μὲ τὴν ὥραιαν γλώσσάν της, τὴν γλαφυράν γραφίδα  
Μὲ τὰς λαμπρὰς εἰκόνας της, τὸ ὄψος τὸ γλυκὺ  
Ἐλπίζει πῶς ὠφέλιμος θὰ γίνη στὴν πατρίδα  
Καὶ ζωογονεῖ τὸ σπείθος της ἐλπίς τις μουσικῆ,

Ὅτι οἱ τόσοι κόποι της θὰ ἀναγνωρισθῶσι  
Καὶ δι' ὑποστήριξιν θὰ εὐρῆ γενικῆν.  
Ὅτ' εἰς τοὺς τόσους φίλους της κ' ἄλλοι θὰ προστεθῶσι  
Καὶ θέλει εὐραὶ εἰς αὐτοὺς στοργὴν ἀδελφικῆν.

ΚΩΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Τὸ νέον ἔτος εὐχομαι, ὦ προσφιλῆ παιδιά,  
Ἄκαντα νὰ διέλθῃτε εὐδαίμονα, παιδρά,  
Προκόπτοντα ἐν ἀρετῇ, ἐν γνώσει, ἐν παιδείᾳ  
Καὶ νὰ πληροῖ τὰ στήθη σας ἡ ἄδολος χαρά.

Πρὸς τὸν Θεὸν νὰ ἐχητὲ πίστιν ἀγνήν \* Ἰλιθα,  
Πρὸς τοὺς μεγαλειτέρους σας σέβας ὑπακοχῆν  
Νὰ ἀγαπήσας' εὐχομαι τοσοῦτον τὴν πατριδα,  
Ὅτε νὰ θυσιάζεται ἔς αὐτὴν καὶ τὴν ζωὴν.

☩

Σας εὐχομαι ὁμόνοιαν, σας εὐχομαι εἰρήνην  
Ν' ἀκολουθῆτε εὐχομαι τὴν ἀληθῆ ὁδόν  
Κι' αὐθάποτε, οὐδέποτε νὰ φύγητ' ἀπ' ἐκείνην,  
Τὸν Κύριόν μας ἔχοντα ὡς μόνον ὁδηγόν.

Ὁ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

### ΜΥΡΤΙΣ

Λιγνγμα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Ἴδε προηγουμένον φύλλον.)

Βραδέως ἡ πομπὴ διήλθε τὰς ὁδοὺς πρὸς τὸν Κεραμεικόν, παρακολουθούτων ὅλων τῶν δούλων τῆς οἰκογενείας. Ἐπὶ τέλους ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἡ νεκρική πυρὰ εἶχε στηθῆ. Ὁ νεκρὸς ἐτέθη ἐπὶ ταύτης, καὶ ὅλοι ἀπεσύρθησαν ὀλίγα βήματα, ἐκτὸς τῆς τεθλιμμένης συζύγου καὶ θυγατρὸς, αἰτινες ἐπλησίασαν ὅπως ἀποχαιρετήσωσι τὸν ἀγαπητὸν νεκρὸν, καὶ θέσωσιν εἰς τὸ στόμα του τὸν ὀβολόν, δι' οὗ κατὰ τὴν ἀρχαίαν δοξασίαν, ἐμελε νὰ πληρώσῃ τὰ πορθμεῖα τοῦ Χάρωνος.

Ἡ Κορνηλία τέλος ἀφοῦ πολλάκις καὶ μὲ παραφορὰν ἐπίλησε τὰ ψυχρὰ χεῖλη τοῦ νεκροῦ, στραφεῖσα ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐπλησίασεν, ἀνημμένον δαυλόν, καὶ ἔθεσε τὸ πῦρ ὑπὸ τὰ ξύλα τῆς πυρᾶς. Καθὼς δὲ αἱ φλόγες ἀνέλαμψαν, οἱ μουσικοὶ ἤρχισαν μέλποντες νεκρώσιμον ᾄσμα, καθ' ἣν στιγμὴν ἐνομίζετο ὅτι τὸ πῦρ ἤλαυνε τὴν ψυχὴν τοῦ νεκροῦ πρὸς τὸν πρὸς ὄρον.

Ἡ Κορνηλία μὲ τὴν θυγατέρα της ἐιάθησαν κατὰ μέρος κλαίουσας πικρῶς, ἐνῶ τὸ πῦρ ἐξετέλει τὸν προορισμὸν του. Ὅτε δὲ τέλος ἀπετεφρώθη τὸ σῶμα, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέσθη, ἡ τέφρα συνελέχθη μὲ μεγάλην προσοχὴν ὑπὸ τῶν δούλων καὶ βρεχομένη μὲ πολυτίμον οἶνον, ἐναπατέθη ἐντὸς ἀργυροῦ δοχείου, ὅπως κομισθῆ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ κατατεθῆ εἰς τὸ οἰκογενειακὸν μνημεῖον. Προσωρινῶς ὅμως κατετίθη ἐντὸς μνημείου τινὸς ἐκεῖ εἰς τὸν Κεραμεικόν, καὶ ἐστολισθῆ μὲ τοὺς στεφάνους. Ἐπειτα δὲ ὅλοι ἐξαγισθέντες διὰ βαντίσματος μὲ κλάδον ἱερᾶς δάφνης ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐπανῆλθον οἰκαδὲ ἐν σιγῇ.

Κατ' ἀρχὰς ἡ Κορνηλία εἶχεν ἀμφιβολίαν νὰ μείνῃ ἐν Ἀθήναις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ῥώμην, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὰς Ἀθήνας, κατὰ Ἰούνιον, ἀφοῦ πρῶτον θὰ ἐπισκέπτετο οὗτος τὴν

Κόρινθον καὶ θὰ παρίστατο εἰς τοὺς Ἰσθμίους ἀγῶνας.

Ὁ Κλεομένης εἶχε πεισθῆ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σχέδιον τοῦ νὰ μεταβῆ εἰς Κόρινθον ὅπως καταταχθῆ ὡς μονομάχος. Ἡ ἐγκαταλείψις ὅμως αὐτῆ καταρθώθη μόνον μετὰ μεγάλης δυσκολίας καὶ μόνον εἰς τὰς ἐνθέρμους παρακλήσεις τῆς Μύρτιδος ἐπὶ τέλους ἐπεισθῆ ὁ Κλεομένης, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ ἦτο ἀμαρτωλὸν καθὼς καὶ ἐξεντελιστικόν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ εὐγενὴς Ἰουλία μετὰ τῆς τυφλῆς δούλης της Δρουσίλλης εἶχον φθάσει εἰς Κόρινθον, καὶ εὗρον τὴν αὐτῆ χριστιανικὴν κοινότητα μεγαλειτέραν καὶ ἀκραιότεραν παρὰ τὴν ἐν Ἀθήναις. Ἡ διάκονος Φοίβη, ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρύσκιλλα καὶ ὅλοι οἱ συνεργοὶ τοῦ Παύλου εὗρισκοντο τότε ἐκεῖ, καὶ οὗτοι μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἠρώτων τὴν Ἰουλίαν περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ των διδασκάλου, ὅστις ἐπὶ δύο ἔτη ἤδη ἔκειτο δέσμιος ἐν Ῥώμῃ, καὶ περὶ τοῦ τακτικοῦ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κηρύγματός του, εἰς τὸ ὅποιον προσήρχοντο καὶ στρατιῶται Ῥωμαῖοι καὶ αὐλικοὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἀκόμη. Ἡ Ἰουλία τοὺς ἐπληροφόρησεν ἐπίσης ὅτι εἶχεν ἀκούσει ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ πρὶν κάμῃ τὸ ἀναμενόμενον του ταξιδίου μέχρις Ἑλλάδος ἐπρόκειτο νὰ δικάσῃ αὐτοπροσώπως τὸν δέσμιον τοῦτον Ἀπόστολον, ὅστις εἶχε κάμει ἐκκλησίαν πρὸς αὐτόν, ὥστε ἐπλησίαζε νὰ λυθῆ καὶ τὸ ζήτημα τῆς τύχης, ἀλλὰ πῶς; ἰδοὺ ἡ ἐρώτησις, ἥτις ἀνησυχεῖ τοὺς πιστοὺς.

Ἡ Ἰουδαία προσήλυτος Ποππαία, ἐξῆσκει τότε ἀπεριόριστον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Νέρωνος, καὶ ἀναμφιβόλως θὰ μετεχειρίζετο τὴν ἐπιρροὴν της ταύτην πρὸς ὄλεθρον τοῦ Παύλου. Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ Νέρων ἦτο φύσεως ἐκτάκτως ἀμειλίχου καὶ αἰμοβόρου. Ὅτε πρῶτον ἀνῆλθε τὸν θρόνον, ἦτο ἐπεικὴς καὶ ἀξιαγάπητος, ἀν καὶ ἀπληστῶς φιλάρεσκος καὶ φιλήδονος. Ἀλλὰ βαθμηδὸν ἀνεπτύχθη εἰς τύραννον, ἐνώπιον τοῦ ὁποιοῦ ἔτρεμε καὶ ὁ γενναϊότερος, διότι οὐδενὸς ἐφείδετο, ὅστις τοῦ ἦτο ἐμπόδιον εἰς τὰς ἰδιοτροπίας του, ἀφοῦ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν μητέρα του ἐθυσίασε, ποῖος ἦτο ἀσφαλὴς ἀπὸ τοὺς ὄνυχάς του;

Διτηρηθεῖσα τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, ἡ Ἰουλία ἐξιστόρησε καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τὴν βραχεῖαν διαμονὴν της ἐν Ἀθήναις. Ἀνέφερε παροδικῶς καὶ τὴν μικρὰν δούλην Μύρτιν, ἥτις ἀν καὶ πιεζομένη ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου της ἔμενε ὅμως σταθερὰ εἰς τὴν πίστιν. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Μύρτιδος, μία τῶν παρακαθημένων Κορινθίων ἀδελφῶν ἀνετινάχθη καὶ ἠρυθρίασεν.

Ἡ ἀδελφὴ Ἀντιγόνη ἔζη καὶ αὐτὴ ἄλλοτε ἐν

Ἀθήναις, εἶπεν ἡ Φοῖβη, ἐξηγοῦσα εἰς τὴν Ἰουλίαν τὸ συμβάν τοῦτο.

Καὶ εἶχον μάλιστα καὶ μικρὰν θυγατέρα ὀνόματι Μύρτιν, ἡ ὁποία ὅμως τὰρα εὐρίσκειται εἰς τὴν Ῥώμην μὲ μίαν φιλικὴν μας οἰκογένειαν, προσέθηκεν ἡ Ἀντιγόνη μελαγχολικῶς.

Ἡ Φοῖβη γνωρίζουσα ὅτι τὸ θέμα ἦτο ὀδυνηρὸν διὰ τὴν Ἀντιγόνην, ἔσπευσε νὰ στρέψῃ τὴν συνομιλίαν πρὸς ἄλλο θέμα. Ἡ Ἀντιγόνη ὅμως ἔμεινε σιωπηλὴ καὶ σύννου, σκεπτομένη μάλλον τὴν μικρὰν δούλην ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν μέγαν δέσμιον ἀπόστολον ἐν Ῥώμῃ, τὴν ἐπιούσαν δὲ προσελθούσα εἰς τὴν Φοῖβην, τῇ ἐπρότεινε νὰ κάμουν συνεισφοράν, ὅπως ἐξαγοράσωσι τὴν Μύρτιν.

— Ἐγὼ προσφέρω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διακόσια σεστέρτια, προσέθηκεν, ὑπὲρ ἐλευθέρωσιν τῆς μικρᾶς ταύτης ἀδελφῆς ἐν Χριστῷ, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζω.

— Καὶ ἐγὼ ἄλλα ἑκατὸν, εἶπεν ἡ Ἰουλία, ἣτις ἦτο παρούσα. Ἦκουσεν ὅτι ἡ Βαλερία ἐκλήρωσε 1000 σεστέρτια διὰ τὴν Μύρτιν καὶ ἀναμφιβόλως θὰ μας τὴν πωλήσῃ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ.

— Βεβαίως καὶ ἡ ἐκκλησία θὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὴ κάτι, προσέθηκεν ἡ Φοῖβη.

Καὶ πράγματι τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας εἰδοποιηθέντα, συνεισέφερον τόσον γενναίως, ὥστε ταχέως συνεπληρώθη, ἰλόκληρον τὸ ἀκαταύμενον ποσὸν καὶ ἀπεστάλη μετ' ἐπιστολῆς εἰς τὸν Διόνυσιον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως διενεργήσῃ αὐτοὺς τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Μύρτιδος. Ὅταν ἐφθάσεν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καὶ ἀνεγνώσθη ἐκ κλησίας, πάντες ἐχάρησαν μεγάλως, ὁ δὲ σεβαστὸς ποιμὴν ἔσπευσε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βαλερίαν, ὅπως ἐξαγοράσῃ τὴν Μύρτιν. Ἀλλὰ φεῦ! ἡ χαρὰ ἦτο πρόωρος. Ἡ Βαλερία ἐπιμόνος ἠρνήθη νὰ πωλήσῃ τὴν Μύρτιν, οὐδ' ἀντὶ διαχιλίων σεστερτίων!

Ἀκολουθεῖ

**Ἡ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ.**

Αὕτη ἤρχισε μὲ τὰ ἀρχεῖα τῶν Παπῶν, τὰ ὁποῖα πρῶτον ἀναφέρονται ἐπὶ Δαμασκίου τοῦ 1ου (366—384) καὶ ἐφυλάττοντο εἰς τὰ Λατεραναῖα ἀνάκτορα, ἅτινα ἐδωρήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Σιλβέστρον (313) πρὸς κατοικίαν τῶν Παπῶν. Μετὰ τινὰς δὲ ἀπωλείας καὶ μεταβολὰς τοποθεσίας ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐγκατεστήθη ἁριστικῶς, μετὰ τὴν ἱστορικὴν τῶν Παπῶν ἐκ τῆς Ἀβινιῶνος, εἰς τὸ Βατικανὸν Ἀνάκτορον, ὅπου ἐκ τῶν 11,000 δωματίων κατέχει τὰς 7,000!

Ὁ Πάπας Νικόλαος δ 5ος (1447 — 1456) ἔδωκε τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην μὲ 9,000 τόμους, καὶ διώρισεν τὸν Ἰωάννην Τορτόλλην πρῶτον βιβλιοφύλακα αὐτῆς. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχε μανίαν διὰ βιβλία καὶ συνηθροῖσε χειρόγραφα δι' ἀνταποκριτῶν ἐξ ἔλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης πληρώσας δι' αὐτὰ σημαντικὰ ποσά· οὕτω λ.χ. ἐπλήρωσε 500 δουκάτα διὰ μίαν μετάφρασιν τοῦ Πολυβίου Λατινιστῆ, καὶ 1000 χρυσᾶς Γκιδάρς διὰ μίαν μετάφρασιν τοῦ Στράβωνος. Οἱ Πάπαι Πῖος δ 2ος (Αἰνείας Σίλβιος 1458 — 1462) — Σέξτος δ 4ος (1471 — 1482) καὶ Σέξτος δ 5ος (1585 — 1590) ἐπηύξησαν τὴν συλλογὴν, ὁ τελευταῖος μάλιστα ἔκτισε (1588) καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας, αἵτινες ὑπάρχουσι μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην ταύτην προσετέθησαν κατὰ καιροῦ ἄλλαι μεγάλαι βιβλιοθήκαι διὰ δωρεῶν καὶ ἀγορῶν. Οὕτως ἡ Βιβλιοθήκη Παλατινα τῆς Εἰλεμβέργης, μετὰ τὸν τριακονταετῆ πόλεμον ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Ἐκλέκτορος Μαξιμιλιανοῦ τοῦ 1ου τῆς Βαβαρίας τὸ 1623 εἰς τὸν Πάπαν. Ἡ Βιβλιοθήκη αὕτη εἶναι πλουσία εἰς Λατινικά, Ἑλληνικά καὶ Ἑβραϊκά χειρόγραφα καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν τῆς περιόδου τῆς Ἀναμορφώσεως.

Ἄλλαι βιβλιοθήκαι προσετέθησαν κατόπιν διὰ δωρεῶν καὶ ἀγορᾶς, ὥστε ἤδη ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν χειρογράφων ἀνέρχεται εἰς 25,000, τῶν δὲ ἐντύπων εἰς 200,000 περίπου. Τὰ χειρόγραφα εἶναι σπουδαιότατα, μεταξύ δ' αὐτῶν τὸ χειρόγραφον τῆς Νέας Διαθήκης, ὅπερ φέρει καὶ τὸ ὄνομα τῆς Βιβλιοθήκης.

Εἰς τὴν Ῥώμην ὑπάρχουσι ἄλλαι βιβλιοθήκαι ἐκτὸς τῆς τοῦ Βατικανοῦ, ἰδίως ἡ Κεντρικὴ Ἑθνεκὴ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, ἣτις περιέχει τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κολλεγίου τῶν Ἱησοῦιτῶν καὶ περίπου 50 ἐκλαϊκισθέντων Μοναστηρίων, συντηρεῖται δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἔστω εὐπροσέκτου προσευχῆς.

1. Συναίσθησι ἀνάγκης, χρεῖαι ἀντιλήψεως τοῦ Θεοῦ.
2. Πίστις εἰς Αὐτὸν ὅτι δύναται καὶ θέλει νὰ εἰσακούῃ προσευχὴν καὶ νὰ δῶ τὸ αἰτούμενον.
3. Ταπεινῶσις.
4. Νὰ γίνεται κατὰ τὴν Γραφήν — ὁ ὅρος οὗτος ἀκαταῖ γνῶσιν τῆς Γραφῆς.
5. Ἐν τῷ ὄνοματι καὶ διὰ μέσου μόνον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— Κατὰ τὰς Ῥωσικὰς πηγὰς, ὁ ὅμιλος ἐριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορίας ἀνέρχεται εἰς 103,912,642. Τούτων 15,541,644 εἶναι Ὀρθόδοξοι Ἀνατολικοί, 11,000,000 εἶναι Σκοπτικαί, 7,646,796 Καθολικοί, 5,104,200 Διαμαρτυρόμενοι, 2,600,000 καὶ 2,000,000 Μωαμεθανοί.

— Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἁμαρτίας συχνάκις ἀναβαίνει λιαν δαπανηρὰ.



Αἱ στρουθοκάμηλοι τρέφονται ἐκ χόρτου, τρώγουσιν ὅμως καὶ σκόληκας καὶ βατράχους καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ἔρπυστά.

Ἡ σὰρξ τῶν πτηνῶν τούτων εἶναι εὐγευστος, τὸ δὲ πᾶχος χρῆσιμον πρὸς σκατακευτὴν ἐλαίου. Τὰ ὄα τῶν εἶναι πολὺ νόστιμα, ἰσοδυναμεῖ δ' ἑκάστον μὲ 25 ὄρνιθινα!

Λέγεται ὅτι ζοῦν 15 ἔτη καὶ εὐκόλως ἐξημεροῦνται, φοβοῦνται δὲ πολὺ τοὺς αὐτόθρονος Ἀμερικανούς.

**Τέχναι ἀπολεσθεῖσαι.**

Μεταξὺ τῶν τεχνῶν, αἵτινες ἀπωλείθησαν δυνάμεθα νὰ συγκαταριθμήσωμεν τὰς ἑξῆς κυριωτέρας.

1. Τὴν μέθοδον δι' ἧς ὁ Ἀρχιμήδης ἔκαυσε τὸν στόλον τῶν Ῥωμαίων Κοινῶς ὑπετίθετο ὅτι τοῦτο ἐτελέσθη διὰ καθρεπτῶν, οὕτω πως τοποθετημένων, ὥστε αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες αἱ ἐξ ὄλων ἀντανάκλωματι συνεκεντροῦντο εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον καὶ οὕτω παρήγετο πῦρ. Τὸ πείραμα τοῦτο δύναται νὰ κάμνη πάς τις δι' ὀμματοῦαλίου τινὸς συγκεντρόνων δι' αὐτοῦ τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνες ἐπὶ ὀρισμένου σημείου. Ἐάν τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ὑλὴ εὐφλεκτος τότε ἀμέσως ἀνάπτει. Εἰς πολλὰ μέρη οἱ καρνίζοντες ἀνάπτουσι τὰ σιγάρα των δι' ἴσκα, ἀναφλεγομένης δι' ὑέλου κατὰ τὸν ἐν λόγῳ τρόπον.

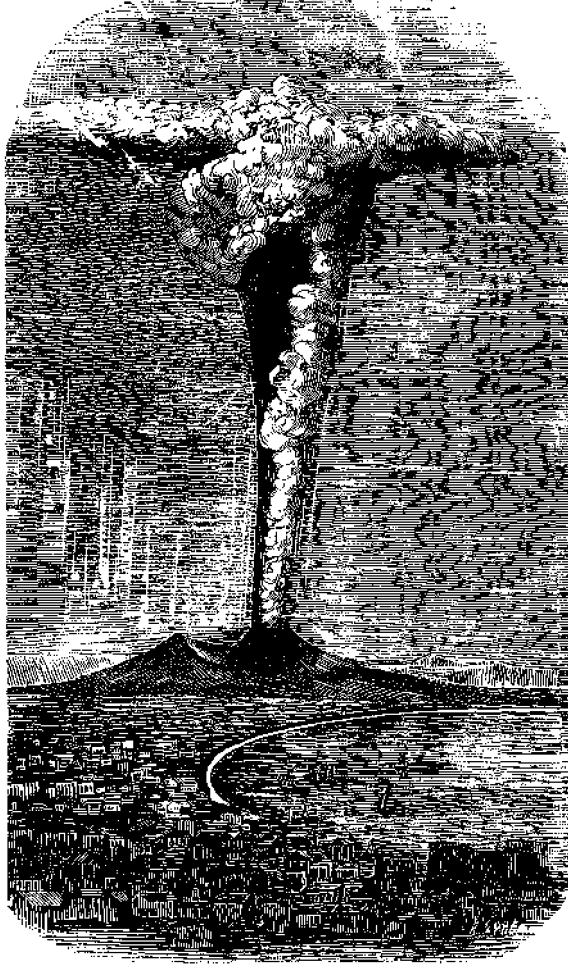
2. Τὸ ὑγρὸν ἢ Ἑλληνικὸν λεγόμενον πῦρ. Διὰ τοῦ ὑγροῦ τούτου ἐκαίοντο τὰ ἐχθρικά πλοῖα, τὸ δὲ ὑδρὸν ὄχι μόνον δὲν παρείχεν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ

ἐπνόξανε τὴν καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Τὸ πῦρ τοῦτο ἐτίθετο εἰς χρῆσιν ἰδίως εἰς πολιορκίας καὶ εἰς ναυμαχίας ἐχύετο δὲ ἐκ λεβήτων ἢ ἐξεσφενδονίζετο διὰ μηχανῶν ἐν εἶδει τορπιλλῶν, ἐντὸς ἀγγείων, τὰ ὁποῖα ἐκρηγνύμενα ἐπυρσοκρότουν μετὰ ἰσχυροῦ κρότου καὶ ἔχυνον τὴν διάπυρον λάβαν των εἰς τὰ πέριξ, καὶ οὕτω κατέκαιον πᾶν τὸ προστυχὸν προσεκολλώ-

μενον εἰς πᾶν, μὲ τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς συνάφειαν. Τὸ πῦρ τοῦτο ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, τὸ 693 = 979 καὶ εἰς αὐτὸ ὠφελέετο ἡ σωτηρία τῆς πόλεως ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας. Τόσον ἔτρεμον αὐτὸ οἱ πολιορκηταί! Τὸ ὑγρὸν τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦτο μίγματι συνιστάμενον ἐκ λίαν εὐφλέκτων ὑλῶν, ἰδίως νιτρογλυκερίνης.

3. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν κατασκευάζεται ὁ χάλυψ (ἀτσάλι), ἐν Δαμασκῷ, τόσον στερεός, συνάμμα δὲ καὶ τόσον ἐλαστικός, ὥστε τὰ ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενα ξίφη οὐδέποτε ἔσπαζον, ἐν ὄσῳ ἐπροφυλάττοντο ἀπὸ τῆς σκωρίας.



**Ἡ ἐκρηξὴς τοῦ ἠφάλαττου Πισουρίου κατὰ τὸ 89 μ. Χ.**

(Ἰδὲ φύλλ. 89. 1891).

— Οἱ λεπροὶ ἐνεταπιάζοντο ζῶντες εἰς τὰς Ἰνδίας πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς αὐτάς. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὄχι μόνον ἀπηγόρευσε τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο ἔθιμον ἀλλὰ καὶ νοσοκομεία ἔδρασε διὰ τὰς 135,000 λεπρῶν, οἵτινες ὑπάρχουν ἤδη ἐκεῖ.

### Ο ΙΕΡΟΣ ΧΙΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΕΒΕΣ.

Ἡ Τρέβες εἶναι πόλις Γερμανικῆ κειμένη ἐπὶ τοῦ Μοσέλλ. Ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται πεφυλαγμένως ὁ χιτῶν ἢ ὁ ἱματισμὸς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν σταύρωσιν αὐτοῦ οἱ στρατιῶται ἔβαλον κληρὸν, μὴ θέλοντες νὰ τὸν κάψωσιν εἰς τεμάχια.

Ἡ ἱστορία τοῦ χιτῶνος τούτου ἔχει ὡς ἐξῆς. — Ἡ αὐτοκράτειρα Ἑλένη, ἡ μήτηρ τοῦ Κωνσταντίνου, ἀπέκτησεν αὐτὸν εἰς μίαν τῶν ἐπισκέψεων, τὰς ὁποίας ἐκαμεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, τὸ 326 μ. Χ., ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, καὶ τὸ 800στὸν τῆς ἡλικίας τῆς. Διαμείνασα δὲ κατόπιεν ἐν Τρέβες ἰδωρήσατο αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου διατηρεῖται μέχρι σήμερον.

Εἰς σπανίας τινὰς περιστάσεις, ὡς λ. χ. τὸ 1196, καὶ μετέπειτα τὸ 1515, 1531 καὶ 1545, ὁ χιτῶν οὗτος ἐξετέθη δημοσίᾳ πρὸς μεγάλην ἀγανάκτησιν τοῦ Λουθήρου.

Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1799 καὶ 1809 αἰῶνος μεταφέρθη εἰς τὸ φρούριον Ἐχρεμπριεστίν, μετέπειτα

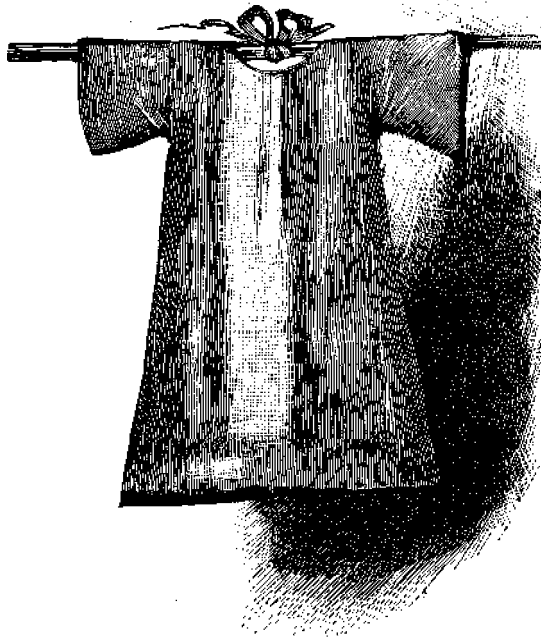
εἰς τὸ Ὠξμπουργ, καὶ τελευταίον δι' ἀδείας Ναπολιόντος τοῦ πρώτου, ἀπεδόθη ἐκ νέου εἰς τὴν πόλιν Τρέβες. Ἡ ἐπάνοδος ἐπανηγουρίσθη μετὰ μεγάλης χαρᾶς, εἰς τὸ πείσμα δὲ τρόπον τινα τῶν ταραχῶδων καιρῶν περὶ τὰς 200,000 ἀνθρώπων ἐπεσεφόθησαν τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἰδῶσιν αὐτόν, λέγεται δὲ ὅτι ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ εἶχεν ἀπαγορεύσει τοῦτο, οὐδὲν θαῦμα ἐγένετο εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην!

Τὸ 1844 ὁ ἱερός χιτῶν πάλιν ἐξετέθη, ἡ δὲ συρροὴ τῶν προσκυνητῶν ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἐβρίου ἀνήλθεν εἰς 1,200,000 ψυχάς. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πολλὰ καὶ διάφορα θαύματα ἐδημοσιεύθησαν ὅτι ἔλαβον χώραν διὰ μόνης τῆς ψεύσεως τοῦ χιτῶνος.

Τελευταίον ὁ χιτῶν οὗτος ἐξετέθη ἐκ νέου εἰς

τὸ κοινὸν τὴν Ἀνοιξίν τοῦ π. ἔτους κατὰ ζήτην ἐγκύκλιον ἐπιστολῆν τοῦ Πάπα. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἐπέτρεξε ἄλλων εὐλογῶν, αἵτινες δὲ ἐπιδαφιλεύοντο εἰς τοὺς πιστοὺς προσκυνητάς, παρεῖχε καὶ τελείαν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν εἰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, οἵτινες μετὰ μετανοίας ἐξωμολογούντο καὶ ἐκοινωνοῦν καὶ οἱ ὅποιοι μετ' εὐλαβείας προσήρχοντο διὰ τὴν εἰρήνην τῶν Χριστιανῶν ἡγεμόνων, τὴν καταστροφὴν τῶν ψευδοδιδασκαλιῶν, τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὴν ἀνώψωσιν τῆς μητρὸς (Παπικῆς) Ἐκκλησίας,

καὶ οἱ ὅποιοι διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἱεροῦ χιτῶνος τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ διάρκεια τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπιμηκυνθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλ' οὐχὶ πέρα τῶν δύο μηνῶν, ἐπεσκέπτοντο τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τῆς Τρέβες καθ' ὁλοκλήρον ἡμέραν ἤθελον ἐκλέξει· Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐδωροῦντο προσέει εἰς τοὺς πιστοὺς, οἵτινες με συνηρημένην καρδίαν ἤθελον ἐπισκεφθῆ τὸν ἐν λόγῳ ναὸν ὁλοκλήρον ἡμέραν διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως καὶ προσενηχθῶσιν ἐκεῖ, ὡς προελέχθη, ἄφεσιν



Ὁ ἱερός χιτῶν τοῦ Τρέβες.

ἐπὶ ἐτῶν τοῦ κανόνος (ποινῆς) τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπ' αὐτοὺς δι' ἄλλα ἁμαρτήματα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀπασαὶ δ' αὐταὶ αἱ ἄφεσεις τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν ποιῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἤθελον ἰσχύει διὰ μεσιτείας καὶ διὰ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, οἵτινες ἀπῆλθον τῆς παρούσης ζωῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ τοιαύτας ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησίας δὲν εἶναι θαυμαστὸν νὰ ἀκούσωμεν ὅτι ὁ ναὸς τῆς Τρέβες ἐπληροῦτο καθ' ἐκάστην ὑπὸ προσκυνητῶν.

Πρὸς τήρησιν δὲ τῆς τάξεως ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Τρέβες ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς διακήρυξιν. —

«Ὅσοι τῶν ἀσθενῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγγίξωσι τὸν ἱερὸν χιτῶνα, πρέπει προηγουμένως νὰ λάβωσι γραπτὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Ἐπισκοπῆς, ὁ δὲ

πρὸς τοῦτο ἀναφορὰ πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ ἱατροῦ ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας καὶ τῆς φύσεως τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀναφερομένου. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ὁ ἐπιθεωρῶν ἀσθενῆς νὰ ἐγγίσῃ τὸν ἰατρὸν χιτῶνα, πρέπει πρότερον νὰ μεταλάβῃ τῶν ἀρχαίων μυστηρίων.

Ἀκολουθεῖ.

**ΠΟΙΚΙΛΑ**

— Ο καφές καὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτου. Ὁ καφές ὀφείλει τὰς διεγερτικὰς καὶ ἀναφυκτικὰς ἰδιότητάς του εἰς τὴν καφεΐνην. Περιέχει πρὸς τὴν κόμην καὶ ζάχαρι, πᾶχος, βέλια, κασείνην καὶ ἴνας εὐλῶδεις. Ὅπως τὸ πᾶν αὐτῆς ἰσχυρῶς τὴν ἀθλον διακοπῆν, αὐτὸ καὶ διὰ τῆς χρήσεως τοῦ καφέ ὁ σφυγμὸς ἐπιταχύνεται, ἡ δὲ ἐνέργεια τοῦ δέρματος ἐλαττοῦται. Ἐλαττώνει πρὸς τὸ πᾶν τοῦ αἵματος, τὸ διανεμημένον εἰς τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ σώματος, ἀνευρίνει τὰς φλέβας καὶ συστέλλει τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα, καὶ οὕτως ἐμποδίζει τὴν σπατάλην τῶν ἰσθμῶν.

Εἶναι διεγερτικὸν τῆς διανοίας ἐξαιρετικόν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἢ κατὰχρησι αὐτοῦ βλάπτει. Ἡ ὑπερβολικὴ χρῆσις τοῦ καφέ ἐπιφέρει νοσηρὰν ἀϋπνίαν, διασκεψίαν, ὀλιγίαν, τῶν οἰνοποτικῶν τρόπον, ἀδυναμίαν, ἐρεθιστικότητά ἤθους, ἀτακτον σφυγμὸν, εἶδος τι μῆτις ἀποληγούσης εἰς τρόπον καὶ εἰς μεγάλην βλάβην τῶν λειτουργιῶν τοῦ ραχίτου μυελοῦ. — Δυστυχῶς πολλοὶ εἶναι τὸσον δεδομένοι εἰς τὸν καφέν, ὥστε κἀμνοῦσι μεγάλην κατὰχρησιν αὐτοῦ καὶ χάνονται.

Ἐπ' ἑτέρου δ' ὁ καφές ἔχει μεγάλην θεραπευτικὴν ἐπιρροὴν καθ' ὅλον τὸ γενικὸν σύστημα ἐν ἀνυγίᾳ. Χρησιμεῖει πρὸς τὴν καὶ ὡς ἱατρικόν. Εἰς τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοὺς ἢ ἐντέγησιν τοῦ εἶναι ἐξαιρετικὸς ὡς ἱατρικόν, ἀνεκτικὸν δ' εἰς τὰ πρῶτα στάδια, πρὶν ἢ ἀναφανῶσι τοπικὰ περιπλοκά.

Ὁ καφές διαλύει τὴν νάρκωσιν καὶ τὴν ληθαργίαν, εἶναι ἀντίδοτον κατὰ πολλῶν εἰδῶν δηλητηρίων, καὶ εἶναι πολυτιμὸν ἀντίδοτον κατὰ τοῦ σπασμοειδοῦ ἀσθματος, τοῦ κοκκίτου, τῆς χολέρας τῶν νηπίων, ὡς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς. Εἶναι πρὸς τὴν προφυλακτικὸν κατὰ μεταδοτικῶν καὶ ἐπιδημικῶν ἀσθενειῶν, εἰς μέρος ὅπου ἐπικρατεῖ διαλείπων πυρετός, καφερὸς βραδείας πνεύμενος πρὶν ἐξέλθῃ τις ἐκ τοῦ οἴκου εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα συντείνει πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ μιάσματος.

— Γαλακτοκομικὰ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτευσιαῖς τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ κεφάλαια, τὰ ὅποια καταβλήθησαν μέχρι τοῦδε πρὸς ἔθρυσιν γαλακτοκομικῶν ἀνέχονται εἰς 10,000,000,000 φρ. Ἐπολογίζεται δὲ ὅτι περὶ τὰ 15,000,000 ἀγελάδων ἀπαιτοῦνται διὰ τὰ προμηθεύσασιν τὸ ἀπαιτούμενον καθ' ἑκάστην γάλα εἰς τὴν Δημοκρατίαν ἐκείνην.

Πρὸς τροφήν τῶν ἀγελάδων τούτων καλλιεργούνται κατ' ἔτος 60,000,000 ἐκτάρια γῆς, τὰ δὲ γεωργικὰ, τῆς τυροποιίας καὶ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα εἶναι ἀξίας 10,000,000 φρ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνασχολουμένων εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνέρχεται εἰς 750,000, τῶν δὲ ἰσπῶν εἰς 1,000,000.

Δι' ἀγγλίδων καὶ οἱ ἰσπῶι ἐξοδεύουν κατ' ἔτος 150,000,000 τόνους σανῶν, σχεδὸν 90,000,000 κοιλὰ ἀλεύρου ἀραβοσίτου, 276,000,000 βρώμης καὶ περὶ τὰ 30,000,000 κοιλῶν ἀραβοσίτου. Ὁ μέσος ὄρος τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργατῶν εἶναι 125 δραχμ. τὸν μῆνα.

Τώρα ἐκάστη ἀγέλας εἶδει κατὰ μέσον ὄρον πᾶσαν ἡμέραν 12 ὀκάδας γάλα, ὅλον δὲ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ γάλακτος κελ. ἀνέρχεται εἰς 40,000,000,000 φρ. ! Τὸ ἦμισυ τοῦ γάλακτος κατασκευάζεται εἰς τυρβὴν ἀπαιτοῦνται δὲ 27 λύτρα γάλακτος διὰ τὰ κατασκευασθῆναι μίαν λύτρα τυροῦ. Μία δὲ λύτρα κρέατος περιέχει ἴσην τροφήν θρεπτικὴν μὲ 8 1/2 λύτρας γάλακτος, ὥστε διὰ τὴν χορηγίαν ἀνάλογος ποσότης τροφῆς εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἡν. Πολι-

τείων τῆς ἐκ τοῦ γάλακτος παρεχομένης, ἀπαιτεῖται νὰ σφάζονται κατ' ἔτος 38,000,000 ζῶα !

**ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΕΝ ΜΑΓΔΑΛΑΣΚΑΡ.**

Ἐπὶ τῇ προσεχῇ θανατικῇ ἐκτέλει πολιτικοῦ καταδίκου ἐν Μαδαγασκάρῃ, αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι λεπτομερεῖας τινὰς περὶ τῶν διαφόρων μεθόδων, αἵτινες μέχρι ἐσχάτων ἐφαρμόζοντο εἰς τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, καὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ τιμωρουμένου ἐγκλήματος καὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ καταδίκου.

Οἱ τῆς ἀνωτέρας τάξεως κατάδικοι, τῶν ὁποίων δὴν ἔκπερε νὰ χυθῇ τὸ αἷμα, ὤφισταν τὸ μαρτύριον τοῦ λάκκου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεριμενον τὸν θάνατον τεταμμένοι μέχρι οὗ πέθνησκον τῆς κοίτης. Ἄλλοι ἐθανατοῦντο διὰ πνιγμοῦ ἢ διὰ ζέοντος ὕδατος, τὸ ὅποιον μάλιστα οἱ συγγενεῖς τῶν ὑπεχρῶντο νὰ θερμάνωσιν. Οἱ στρατιωτικοί, οὐλοῦντο ἢ οὐ βραβίος τῶν, ἐφρίπτοντο ἐπὶ πυρᾶς ἐξ ἀνδράκων, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὗρισκον ὀδυνηρὸν θάνατον.

Οἱ τῶν κατωτέρων τάξεων κατάδικοι ἐλιθοβολοῦντο ἢ ἀπεκεφαλίζοντο. Διὰ τὴν λιθοβολίαν ὁ κατάδικος περιβεβλημένος δι' ὀβόνης προσκλιθεὶς ἐπὶ κορμοῦ δένδρου ἔχων μεταξὺ δύο κλῶνων τὴν κεφαλὴν, ἥτις ἐτίθετο ὡς σκοπός· ἢ ποιητὴ αὐτῇ ἐφηρημάσθη ἀκμήν καὶ πρὸ τινῶν μνηῶν ἐπὶ κλεπτῶν, ἄλλοι τέλος, ἐγυλιεῖτο ἐπὶ κρητῆρος ἐντὸς σάκκου ἐφρίπτοντο εἰς βράβρον τὸν ἔχον βάθος 200 μέτρων, ὡς νὰ μὴ ἤρκει δὲ τοῦτο πρὸς θανάτωσιν τῶν, τοὺς ἀπετελοῦσιν κατόπιν διὰ λιθοβολισμῶν.

Ὅλα ταῦτα τὰ βασιανιστήρια καθρηγῆθησαν πρὸ ἔτους περὶ πέντε διὰ διατάγματος τῆς βασιλίσσης, ἥτις ὥρισε διὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὴν παρατόμησιν ἐν τοῦτοις εἰς τινὰς περιπτώσεσι καὶ ἰδίως ἐπὶ ληστῶν ἐφαρμόζεται ἀκόμη ὁ λιθοβολισμὸς καὶ τοῦτο χάριν τοῦ λαοῦ, ὅστις φαίνεται, ἐπιμένει πολὺ εἰς τὴν διατήρησιν ποιητῆς κἀπως σκληροτέρας τοῦ ἀπεκεφαλισμοῦ.

— Αὐστριακὸς ἱατρὸς ἐδημοσίευσε πρὸ τίνος στατιστικὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρχόντων ἀνθρωπίνων τεράτων. Κατὰ τὸν περίεργον τοῦτον ὑπολογισμὸν ἡ Γαλλία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, παρουσιάζουσα 122 άτομα ἔχοντα σπουδαῖον τὸ ἔκτατον ἐν τῇ φυσικῇ ἢ πνευματικῇ αὐτῶν κατασκευῇ· ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουσιν 91 τοιαῦτα πλάσματα, 22 ἐν Ἰσπανίᾳ, 8 ἐν Πορτογαλίᾳ, 57 ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, 102 ἐν Γερμανίᾳ, 88 ἐν Αὐστρουγγίᾳ καὶ 79 ἐν Ρωσίᾳ.

Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἐκτείνονται διδοὶ σχεδὸν εἰς δημοσίαν θέαν, περιεφρόμενοι εἰς τὰς διαφόρους τοπικὰς πανηγύρεις καὶ συναθροίσεις· πέντε μόνον μένουσι κλησίῳ συγγενῶν τῶν. Ἐκ τούτων 71 ἐπὶ τοῖς 100 εἶνε βλάκες, 4 παράφρονες, 9 ἄλαιοι, ἄλλοι δὲ ἔχουσι ἀτελῆ διάπλασιν, τινὲς στεροῦνται ὁλοσέλως μνήμης, ἄλλοι ἤρχισαν νὰ ὀμιλοῦσι μόλις εἰς προχωρημένην ἡλικίαν κλπ.

— Ἡ ἐξῆς ἐπεγραφή εὐρήθη εἰς μίαν πλάκα εἰς τινὰ ἐκκλησίαν ἐπὶ μίᾳ τῶν νήσων τῶν Νέων Ἐβρίδων περὶ τοῦ Ἰεραποστόλου Ἰωάν. Γκλέδδν, ὑπὸ τῶν εὐργωμένων ἐνοπιῶν εἰς τὴν ἰδίαν τὸν γλῶσσον. «Ὅταν ἀπειδιβάσθη ἐν ταῦθα τὸ 1348, δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ εἰς χριστιανός. Ὅταν δὲ ἀνεχώρησεν τὸ 1382, δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ εἰς εἰδωλοτέρη!»

**ΙΕΡΟΥΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.**

1. Ποσα ἔτη ἦσαν οἱ Ἰσραηλιταὶ ἐν Αἰγύπτῳ ;
2. Πότε χάλακα κατέστρεψεν ἓνα στρατόν ;
3. Ποῖος Προφήτης ἦτο οἰνοχόος βασιλέως καὶ τίνος ;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1—Τι άκβμη, φίλε λυτα,  
 Ποιον είμαι έρωτας;  
 Θά σέ είπω ποιόν είμαι  
 "Αν νά μ' εύρης άγαπής.  
 Μ' έχεις εις την κεφαλήν σου,  
 Είς τήν χείλην σου επίσης,  
 Πλήν ποτέ σ' τό προσωπόν σου  
 Πώς μέ έχεις μή νομίσης.  
 'Σ τους ώκεανούς μ' εύρίσκεις  
 'Απ' την θάλασσαν απέχω  
 'Σ την Εύρώπην και 'Ελλάδα  
 Πρώτιστον μέτρος κατέχω  
 "Ελα κράτησε την πένναν  
 Νά σέ είπω πού θά μ' εύρης  
 "Αν σ' τās χειράς σου δέν μ' εύρης  
 Πουθενά νά μή ζητής.

Εστ Πειραιεύ. Μιχ. Ν. 'Αγχιμαυρίτης,

2—'Από βαρύν χειμώνα έγώ σέ άσφαλίζω,  
 Τήν νύκτα σέ σκεπάζω άλλα δέν σέ έγγίζω.  
 "Αν, λυτα, άφαιρέσης τήν τρία γράμματά μου  
 Παντού χωρίς νά θήλξ κατείς τή χώρατά μου.

Εστ Στυλίδι. Δισμ. Κ. Γλίνης.

3—Πιστεύω φίλε νά μέ εύρης,  
 Διότι πολύ καλά μέ ήξεύρεις.  
 Λέγω λοιπόν τή αίτια, πριν μ' έρωτήσης,  
 Δε' ών δύνασαι νά μέ έννοήσης.  
 Τήν άνοιξιν γενώμαι λουλλουδι θελακτικόν,  
 Κ' οί άνθρωποι μέ κάμνουν μέ τζάχαρι γλυκόν.

Εστ Κορίνθω. Κ. Η. Τουμπανάνης.

4—Νήσος είμαι του Αίγαίου.  
 "Αν την κεφαλήν μου κόψης  
 Είς τον Γολγοθάν μέ θύσης,  
 Είς τήν χείρας του Χριστού  
 Είς τον οίκον σου κη' άλλου.

"Ανδρέας Σαρλής.

5— Απλή ακροστιχίς.

Συνίσταται εκ πέντε λέξεων, τούτων ή μὲν πρώτη άποτελει τὸ ὄνομα Νήσου τινὸς τῶν Κυκλάδων, ή δευτέρα πράγματι ἀναγκαῖον εἰς τὸν ἐξολουργόν, ή τρίτη ἀκρωτήριον τῆς

'Ελλάδος, ή τετάρτη ὄκλων τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων, ή δὲ πέμπτη ὄνομα ἐνὸς τῶν μικρῶν προφητῶν.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ 'Ηρακλέους, τὰ δὲ δευτέρα τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν πλανητῶν.

'Εν Βραίλα.

'Εκαμ. Ν. Κομνηνός.

6— Απλή ακροστιχίς.

6— Συνίσταται ἐκ ἐπτά λέξεων, τούτων ή μὲν πρώτη, εἶναι ὄνομα μίσε τῶν ἐννέα μουσῶν, ή δευτέρα τῆς θυγατρὸς τοῦ 'Αδάμαντος, ή τρίτη τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς τοῦ Διὸς, ή τετάρτη ἐνὸς τῶν περιφήμων βασιλέων τῶν Αἰγυπτίων, ή πέμπτη ὄνομα βασιλέως τινὸς τοῦ 'Ορχμενοῦ ἐν Βοιωτία, ή ἐκτη ὄνομα τινὸς τῆς 'Αττικῆς, και ή ἑβδόμη τὸ ὄνομα ἀρχαίας τινὸς Βασιλείσης τῶν 'Ασσυρίων.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ἐπτά τούτων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐγγόνου τοῦ 'Ακριοῦ βασιλέως τοῦ 'Αργου.

'Εστ Πύργω.

Χαράλ. Λιθαβινός.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1891.

1—Παρά μάνα—μάνα ἀνά—Νά 5—Ρ—ὄδος  
 2—Τὸ ψηφίον 1 Ο—ινόμαος  
 3—ΗΒΗ Γ—περίων  
 Β—ασά  
 Η—λέκτρα  
 Μ—άραη

4— Α Κ Κ Σ  
 Κ Ρ Ρ Ο  
 Ρ Ο Σ  
 Λ Α Ρ —Ι— Σ Σ Α  
 Μ Σ Τ 6—Ζημία—Ζη—μία.  
 Α Σ Α  
 Π Ο Σ  
 Σ

Πετρούλα Σπετσιώτου 4.3.4. Γεώργ. Μπλέτας 1.2.3.5.  
 'Ιδομενός Α. Φύλας 1.2.3.6. Δημ. 'Ασμάκης 2.3. Μιχ.  
 Ν. 'Αγχιμαυρίτης 1.2.5. Νικολ. Διαμαντίδης 1.3.4.6.  
 Μαριγώ Μπαλιτά 1.3.4. Περιελής Κωνσταντινίδης 1.2.3.6.  
 Μαριάνθη Γ. Πολυχρονοπούλου 1. 2. 3. 6. Καλλιόπη Δ.  
 Μαυρίκου 1.2.3. Δημοσθένης Ν. Βραχνός 1.3.4.6. Πολύ-  
 μνια Γ. Ξανθίδου 1. 3. 6. Εὐθύμος Γ. Κουτσογιάννης 1.  
 2.3. 'Ηλίας Γεωργιάδης 1. 2. 6. Κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐκ  
 Φιλανδίας 1. 2.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

**Κήρυγμα Εὐαγγελίου** ἐν 'Αθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π.μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ 'Αδριανοῦ και τοὺς Στύλους τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς 'Ελληνικῇ Εὐαγγελικῇ 'Εκκλησίᾳ.

'Εν Πιπριακῇ. Κατὰ Κυριακὴν 3—4 μ.μ. κατὰ τῆν πλατεῖαν Τροφιδέαν.

Συνδρομή «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 κατ' ἔτος, ἐν 'Ελλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπ.